

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2004-743-0035
Dok.: THJ20015

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 30. november 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter og retsplejeloven (Nedsættelse og omlægning af retsafgifterne i civile retssager) (L 110).

Spørgsmål:

”Vil ministeren redegøre for fastsættelsen af retsafgifter i ankesager, herunder kommentere Advokatrådets overvejelser vedr. retsafgifter i ankesager, jf. Advokatrådets høringssvar side 3, fn.?”

Svar:

Lovforslaget indebærer ingen ændringer i principperne for fastsættelsen af retsafgifter i ankesager. Det foreslås, at retsafgiften ved anke til landsretten ligesom efter gældende ret skal være den samme som i første instans, dog mindst 750 kr. Det foreslås endvidere, at retsafgiften ved anke til Højesteret ligesom efter gældende ret skal være 1½ gang retsafgiften i første instans og mindst udgøre 1.500 kr. Der henvises til retsafgiftslovens § 50, stk. 1, som ikke foreslås ændret, og forslaget til retsafgiftslovens § 50, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 7).

Forholdet mellem retsafgiften i første instans og retsafgiften i ankesager er således efter lovforslaget uændret i forhold til de gældende regler. Den foreslåede nedsættelse og omlægning af retsafgiften omfatter imidlertid også ankesager. Navnlig i relativt mindre sager (sager mellem ca. 20.000 kr. (for Højesteret ca. 30.000 kr.) og 50.000 kr.) og i store sager (sager over ca. 6 mio. kr.) samt i sager om prøvelse af myndighedsudøvelse vil *størrelsen* af retsafgiften i ankesager således efter lovforslaget være lavere – og efter omstændighederne betydeligt lavere – end i dag.

Advokatrådet anfører i sit høringssvar side 3, at i de tilfælde, hvor ankeinstansens ændring af førsteinstansens afgørelse beror på en anden vurdering af de samme forhold, som blev prøvet i første instans, er det efter Advokatrådets opfattelse ikke rimeligt at overvælte udgiften til førsteinstanssagens (urigtige) afgørelse på den part, som fik medhold i første instans, men som nu taber sagen. Beror ankeinstansens afgørelse derimod på nye forhold, kan førsteinstansens afgørelse have været korrekt, men det er i den situation efter Advokatrådets opfattelse ikke rimeligt, at

den, der har vundet sagen i første instans, senere skal betale for behandlingen i både første og anden instans.

Justitsministeriet er enig med Retsplejerådet i, at der ikke er grundlag for at tilbagebetale retsafgiften for en ankesag, hvor appellanten får medhold, undtagen i de tilfælde, hvor ankeinstansen ophæver den indankede dom og hjemviser sagen til fornyet behandling i tidligere instans. Det foreslås derfor – som noget nyt – at retsafgiften for ankesagen skal tilbagebetales i disse tilfælde, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 (forslag til retsafgiftslovens § 52). Der henvises i øvrigt til Retsplejerådets betænkning nr. 1436/2004 om reform af den civile retspleje III (Adgang til domstolene) side 247-248.

Særligt med hensyn til fordelingen af sagsomkostningerne mellem parterne bemærkes, at lovforslaget ikke ændrer de gældende regler herom i retsplejelovens kapitel 30. Retsplejerådets betænkning nr. 1436/2004 angår også retsplejelovens regler om sagsomkostninger, og jeg forventer senere i denne folketingssamling at fremsætte et lovforslag bl.a. om revision af retsplejelovens regler om sagsomkostninger, som vil bygge på Retsplejerådets betænkning. Særligt med hensyn til sagsomkostninger i appelsager henvises til betænkningen side 293-296.